

Henkilökuvassa

Annina Tuominen

Betoni-lehden henkilögalleriassa on haastateltavana Finnsementti Oy:n tuore toimitusjohtaja, dipl.ins., MBA **Annina Tuominen**, o.s. Alanen (s. 1981 Vaasa).

Teksti: *Dakota Lavento*, toimittaja

Viime syyskuun puolivälissä Finnsementin toimitusjohtajana aloittanut *Annina Tuominen* on haastateltaessa suorastaan ylitsevuotavan hyväntuulinen, motivoitunut, innostunut ja energinen. Mitä ilmeisimmin kysymyksessä on hänelle varsin tavanomainen olotila, jota vielä vahvistaa mielenkiintoinen työ kaikkine mukanaan tuomine haasteineen.

Haasteisiin Annina Tuominen on tottunut tarttumaan ja kääntämään vaikeudet voitokseen. Jännittävät tilanteet ovat hänestä innostavia.

Suomalaisella rakennusalalla ja erityisesti betonirakentamisen johtotehtävissä sellaisista ominaisuuksista on varmasti juuri nyt etua.

Annina Tuominen on raikas tuulahdus alan ulkopuolelta ja häneltä odotetaan alalle uusia näkökulmia. –Vastassa olisi saattanut olla hienoista varautuneisuuttakin, hän sanoo, – mutta vastaanotto on ollut todella lämmin.

Kehityksen kärjessä

Finnsementille vihreässä siirtymässä aivan eturintamassa taisteleminen on ehdoton prioriteetti. Sen on pienennettävä omia päästöjään ja kotimaisena toimijana sillä on velvollisuus auttaa asiakkaitaan ja koko toimialaa vähentämään hiilidioksidipäästöjään.

Rakennusala on ollut perinteisesti hitaan muutoksen ala, mutta kehitys on viimeaikoina kiihtynyt räjähdysmäisesti. Annina Tuominen havainnollistaa muutosta Finnsementin esimerkillä: viime vuonna markkinoille tuotiin lujuusluokaltaan paranneltu Oiva-sementti ja

täysin uusi Rene-sementti. Kaikkiaan Finnsementti on vuodesta 2020 lähtien lanseerannut kuusi vähähiilisempää sementtiä.

–Tällä vauhdilla rakentaminen ja siinä käytetyt tuotteet eivät ole uudistuneet koskaan. Aika haastaa meidät aivan uudella tavalla. Meidän on pysyttävä muutoksessa mukana eikä siinä ole vaihtoehtoaakaan.

–Toimialana meidän on yhdessä varmistuttava, että olemme valmiita tulevaisuuteen ja sen tuomiin haasteisiin ja mahdollisuuksiin. Meidän on pidettävä huolta, että viestimme kuullaan yhteiskunnassa laajemminkin, jotta toimintaedellytyksemme säilyvät. Kyllähän betonilla on jatkossakin paikkansa eniten käytettynä rakennusmateriaalina.

Lähitulevaisuuden näkymät eivät ole muuttamaan vuoteen herättäneet riemunkiljahduksia alan yritysten toimitusjohtajissa. Käännettä parempaan on ennusteltu toiveikkaana yhä uudestaan ja uudestaan. Annina Tuominen ei halua lähteä spekuloidaan rakentamisen alakulun päättymisen ajankohtaa.

–Hirveän pitkän ajan normaali tämä nykyinen ei voi olla. Lopulta käänne tulee, se on varmaa. Asuntorakentamisen velkaa kasvatetaan joka vuosi. Viime vuonna rakennettiin 18 000 uutta asuntoa, kun tarve olisi ollut 30 000–40 000 välissä. Paine kasvaa ja vuosi vuodelta siihen on haastavampaa vastata.

Juuret lakeuksilla

Annina syntyi kovasti odotettuna ja toivottuna esikoisena pankinjohtaja-isän ja taloushallinnossa työskentelevän äidin perheeseen. Van-

hemmat olivat tutustuneet kauppaopistossa opiskellessaan.

Anninan sukujuuret ovat Pohjanmaalla ja sukua asuu siellä edelleen, mummikin Ilma-joella.

Veljen Annina sai ollessaan kolmivuotias. Hän olisi toivonut enemmänkin sisaruksia. –Olen aina ollut hyvin perhekeskeinen ja nauttinut, kun ympärillä on paljon porukkaa, hän kertoo.

Anninan kolme poikaserkkua olivat suunnilleen saman ikäisiä. Viisikko leikki yhdessä ja leikit olivat aika rämöpäisiä: majojen rakentamista, rosvoa ja poliisia, vakoiluleikkiä. Veljen kanssa Anninalla oli yhteiset kiinnostuksen kohteet. Hän ei välittänyt barbeista tai nukeista vaan enemmänkin pikkuautoista.

Perhe muutti isän työn vuoksi usein. Vaasasta he siirtyivät ensin Jalasjärvelle ja seuraavaksi edessä oli Oripää. Muutto Varsinais-Suomeen oli Anninalle melkoinen kulttuurishokki. Siellä puhuttiin aivan erilaista murretta, melkein kuin uutta kieltä.

Viisivuotiaana lukemaan oppinut Annina oli kovasti odottanut kouluun pääsyä. Onneksi ilo kouluun pääsemisestä kantoi pitkälle. Annina oli aktiivinen ja todella motivoitunut oppimaan uutta, ja tykkäsi koulussa kaikesta, erityisesti matikasta ja kielistä. Ehkä historiasta ja uskonnosta hieman vähemmän. Hän arvelee olleensa jopa ärsyttävän ylimotiivoitunut.

Hajuton ja mauton mallioppilas Annina ei kuitenkaan ollut, sillä hän osasi myös haastaa ärhäkästi, jos oli eri mieltä. Opettajien kanssa

1 Annina Tuominen on raikas tuulahdus betonialan ulkopuolelta ja häneltä on lupa odottaa alalle uusia näkökulmia.

hän muistelee käyneensä välillä tiukkojakin keskusteluja. Aina hän ei muistanut tehdä läksyjä, eivätkä kirjatkaan olleet välttämättä oikeassa paikassa.

Musiikkia Annina harrasti läpi kouluajan. Pianotunnitkin hän oli aloittanut jo viiden vanhana. Tavoitteellisena harrastuksena se vei paljon aikaa: oli viikoittaiset piano- ja teoriatunnit sekä kuoroharkat.

Urheilu ei ollut Anninan juttu, mutta partio oli lähellä sydäntä hyvin pitkään. –Tykkäsin teltailla ja käydä yöretkillä. Oli hienoa laittaa metsässä telta pystyyn, nuotio valmiiksi makaranpaistoon ja istua kipinävahtina.

Teininä Annina kolusi jamboreet ja hänen partiouransa huipentui Naantalın Sinisten lippukunnan johtajana reilu parikymmentä vuotta sitten.

Seuraava kulttuurishokki 15-vuotiaalla Anninalla oli edessä, kun perhe muutti pikkukaupunki Naantaliin. Hän oli käynyt yläastetta 150 oppilaan koulussa ja siirtyi Naantalissa Majjamäen yläasteelle, jossa oppilaita oli yli 900.

Harrastukset tukivat suuresti muutoksessa, auttoivat löytämään oman paikan ja porukan uudella paikkakunnalla.

Lukiessa Naantalissa Anninan opiskelumotivaatio oli korkea. Hän valitsi pitkän matikan, fysiikan ja kemian, mutta myös pitkän englannin ja ruotsin sekä c-kielenä saksan ja ranskan.

–Siihen aikaan lukiossa oli pakollisena 75 kurssia. Minulla oli 99. Vieläkin harmittaa, etten saanut sataa täyteen!

Prosessikemiaa ja keikkailua

Annina oli päättänyt opiskella lääkäriksi. Ajatus oli ehkä, että ammatti on arvostettu ja sitä on vaikea päästä opiskelemaan. Hän halusi näyttää, että pystyisi siihen.

Lääkäriopiskelijat eivät kuitenkaan voineet lähteä ulkomaille vaihtoon ja se oli Anninalle kynnyskysymys. Hän halusi ehdottomasti maailmalle. Niinpä lääketiede vaihtui tekniikkaan. Åbo Akademin Annina valitsi, koska halusi oppia paremmin ruotsia. –Kemia taas on kiehtonut minua aina.

Hän läpäisi kielikokeen, pääsi sisään eikä katunut jälkikäteen valintaansa. –Vaikka ensin ajattelinkin, että katson vuoden, miten viihdyn. Tykkäsin sitten sekä opinnoista että Turusta opiskelukaupunkina. Kivaa oli. En osaisi tänäänkään tehdä parempaa valintaa!

Opiskelu ruotsiksi oli haastavaa, mutta ainakin Annina oppi kielen. Siinä sivussa hän löysi huikean kaveriporukan, jonka kanssa hän opiskeli ja vietti vapaa-aikaa.

Opintojen ohessa on yleensä tehtävä työtä toimeen tullakseen, ainakin kesäisin. Anninalle avautui musiikkiharrastuksen kautta erittäin mieluinen työ keikkamuusikkona.

Teini-iässä Annina oli vaihtanut pianonsoiton laulamiseen, käynyt laulutunneilla ja ottanut osaa karaoke- sekä laulukisoihin. Vuonna 2003 hän pääsi Seinäjoen Tangomarkkinoilla finaaliin, mikä poiki menestyksekkään keikkamuusikkouran bändin laulusolistina. Keikkailu toi hyvää vastapainoa opiskelulle.

–Pohjalaisjuuristani kumpuaa ehkä myös viehäytys perinteisiin lavatansseihin. Olen itsekin käynyt kaikki mahdolliset tanssikurssit. Nautin suunnattomasti humppakeikkojen heittämisestä.

Annina pääsi kesätöihin polymeerikemian laboratorioon. Sen jälkeen hänelle tarjottiin mahdollisuutta tehdä diplomityönsä Rautaruukille kattopinnoitteiden ominaisuuksista.

–Joten työskentelin Turussa pinta-analytiikkaa tekevässä Top Analytica Ltd:ssä selvittämässä, saisiko kattopinnoitteiden antimikrobisia ja mekaanisia ominaisuuksia parannettua nanopartikkeleilla.

2

Anninan lopputyö tietyllä tapaa määrittikin hänen uransa suunnan, mutta vaihtopilaaksi hän ei vielääkään ollut ehtinyt lähteä. Viimeiseksi opiskeluvuodekseen hän suuntasi Ranskaan Roueniin.

–Syksy opiskeltiin ja kevääksi piti etsiä työharjoittelupaikka. Työskentelin viisi kuukautta pinnoitusfirman labrassa optimoimassa säilykepurkkien sisäpinnoitteiden sideaineiden reaktioaikaa.

Siinä sivussa Annina oppi puhumaan sujuvasti ranskaa, sillä laboratorion kokeneet työntekijät eivät puhuneet englantia. –Hyvin pienellä sanavarastolla aloitin, Annina muistelee. –Kun lähdin Ranskaan, ajattelin vielä, etten ikinä opi puhumaan niin, että joku minua ymmärtäisi.

Kollegat jaksoivat juurta jaksaen selittää ja toistaa toistamasta päästyäänkin. Onneksi Anninalla oli motivaatio oppia, sillä edessä oli todellinen koettelemus.

Kolmen vartin loppuesitelmä yliopistossa oli pidettävä ranskaksi. Ilman papereita.

–Se oli kyllä minun Mount Everestini. Oli huikea tunne, kun huomasin, että selvisin siitä.

Kotimaahan oli mukava palata. Jäljellä opinnoista oli vain muutamia rästikursseja. Jo ennen joulua Anninalle oli tarjottu Top Analyticasta työpaikkaa kehitysinsinöörinä, tekemään täysipäiväisesti töitä Rautaruukille.

Nuori kehitysinsinööri oppi kolmen vuoden kuluessa rutkasti lisää katto- ja seinäpinnoitteista, maaleista, teräksestä ja tietenkin pinta-analytiikasta.

MBA ja ulkomaan uraa

Nuori kehitysinsinööri alkoi olla levoton. Hänestä oli alkanut tuntua, että hänen taipumuksensa ja lahjansa eivät ehkä sittenkään viitanneet niinkään tekniseen asiantuntijuu-

teen vaan projektinjohtamiseen.

Annina Tuominen ei halunnut työskennellä laboratoriossa loppuikänsä.

Hän kaipasi hyvin teknisen koulutuksensa rinnalle lisäoppia yritys- ja henkilöstöjohtamisesta, markkinoinnista ja taloudesta.

Lisäksi hän halusi takaisin maailmalle.

Annina Tuominen teki rohkean päätöksen ja muutti takaisin Ranskaan opiskelemaan. MBA-tutkinto Rouen Business Schoolissa, (nykyisin NEOMA Business School) tarjosi kaikkea, mitä hän oli kaivannut ja erittäin kansainvälisessä joukossa. Suomalaisen lisäksi opiskelijoita oli Kiinasta, Intiasta, Etelä-Amerikasta, Lähi-Idästä ja Afrikasta.

Antoisan vuoden jälkeen Annina Tuominen pääsi töihin Pariisiin lähelle tuotepäälliköksi Motul-nimiseen yritykseen, mutta jo muutama kuukauden jälkeen Rautaruukin silloinen tuotekehitysjohtaja soitti ja kertoi, että Brysseliin etsitään teknistä päällikköä Euroopan maalipinnoitetun teräksen ja alumiinin kattojärjestöön. European Coil Coating Association ECCA ajaa alan etuja, kehitystä ja on mukana standardien ja lainsäädännön kehitystyössä Euroopan tasolla. Teknisen päällikön tehtävänä on muun muassa vetää yhteisprojekteja ja kehittää testausmenetelmiä.

–Se oli hieno työ. Hyvin kansainvälinen näköalapaikka yhden teollisuusalan toimintaan Euroopan tasolla. Ympäristölainsäädäntö ja erityisesti REACHin kautta tulevat eri kemikaalien käyttöön liittyvät rajoitteet teettivät silloin paljon työtä. Niihin mietittiin yhdessä ratkaisuja ja viilattiin yhteistä kantaa. Se oli välillä haastavaa, mutta opetti paljon.

Vaikka Annina Tuominen piti työstään, hänestä alkoi viiden vuoden jälkeen tuntua, että pitäisi päästä teolliseen ympäristöön järjestötyön sijaan. Juuri sopivassa vaiheessa

2 Tuoreen toimitusjohtajan päiviin on kuulunut uuden opettelua ja tuotantoon tutustumista. Vasemmalta oikealle: HR johtaja *Sonja Lillhonga*, tuotantojohtaja *Jarkko Riepponen* ja Paraisten tehtaan sataman ja lisäaineosaston työnjohtaja *Timo Rantanen*.

3 Viime syksynä Annina ja Tomi Tuominen olivat isoissa rooleissa Lohjan teatterin Bonnie ja Clyde -musikaalissa.

4 Keikalla KalkkiRockissa.

5 Pyhällä on erinomaiset mahdollisuudet kaikenlaiseen ulkoiluun.

SSAB:ltä tuli tarjous. Silloin Rautaruukki ja SSAB olivat jo yhdistyneet. Tuotantojohtaja tarvitsi Hämeenlinnan tehtaalle tuotantopäällikön ja arveli, että vaikka Annina Tuomisella ei ollutkaan kokemusta tuotannosta tai organisaation johtamisesta, hänellä oli oikeanlaista asennetta.

Mikä tärkeintä, hän oli osoittanut saavansa asioita aikaan.

Edessä oli kolmas suuri kulttuurishokki. –Osoittautui, että Suomeen palaaminen oli vaikeampaa kuin täältä lähteminen. Huomasin myös, että olemisen ja puhumisen tapa Varsinais-Suomen ja Hämeen välillä on hyvin erilainen.

Annina Tuominen on kuitenkin kokenut erilaisiin ympäristöihin päättymisen ja sopeutumisen elämää rikastuttavaksi kokemukseksi.

Tehtaalla tuotantopäällikkönä toimiminen oli Annina Tuomiselle lopullinen johtamiskoulu. Toki hän oli ehtinyt toivoa pääsevänsä jonakin päivänä oman organisaationsa johtajaksi. Nyt hän pääsi testaamaan ideoitaan. Osa niistä toimi, osa ei. Onneksi hänellä oli esihenkilönään kokenut tuotantojohtaja, joka auttoi välttämään suurimmat karikat. –Minun hienot uudet ideani ja hänen kokemuksensa olivat aika hyvä yhdistelmä.

Tuotantopäällikkö vietti kaiken aikansa tuotannossa. Se auttoi ymmärtämään kenttää ja alaiset selvästi myös arvostivat läsnä olevaa, osallistavaa ja keskustelemaa johtamista, mikä ei ainakaan vielä silloin ollut perinteisessä tuotantoympäristössä valtavirtaa.

Kun amerikkalainen maalintoimittaja Sherwin-Williams etsi tehdaspäällikköä Vantaan tehtaalle, headhunter lähestyi Annina Tuomista. Nyt hänellä olikin johdettavanaan koko tehdas. Siitä kolmen vuoden kuluttua hän siirtyi yrityksessä tuotannosta myynnin

Lohjan Teatteri

3

Tuomisten kotiaibumi

4

puolelle ja lopulta koko Euroopan päällystysliiketoiminnan johtoon. Siellä SSAB oli muuten yksi hänen tärkeimmistä asiakkaistaan. –Toimitimme maalit Hämeenlinnan tehtaalle.

Sherwin-Williamsin vuosina erityisesti hiilineutraalius nousi isoon rooliin. Asiakkaiden kanssa kehitettiin yhdessä mm. biopolymeereihin perustuvia pinnoitteita, jotka auttoivat pienentämään pinnoitusprosessin hiilijalanjälkeä.

Annina Tuominen on ehtinyt vaihtaa työpaikkaa kunnioitettavaan tahtiin. Hienot tilaisuudet ovat tulleet eteen, kuten hän itse sanoo.

Kun Annina Tuominen oli ollut Sherwin-Williamsilla kahdeksan vuotta, headhunter soitti. Finnsementti etsi toimitusjohtajaa.

–Intuitio sai lähtemään prosessiin mukaan, Annina Tuominen kertoo.

Aika tuntui sopivalta siirtyä kansainvälisestä liiketoimintaympäristöstä kotimaan teollisuuteen.

–Tutustuin Finnsementtiin, sen merkitykseen yhteiskunnassa, yrityksessä työskenteleviin ihmisiin ja heidän uratarinoihinsa. Pehdyin rakennusalaan ja sen haasteisiin, erityisesti ympäristön suhteen. Huomasin, että merkittävät investoinnit hiilineutraaliin tuotantoon ja vihreään betoniin ovat hyvässä vauhdissa. On todella motivoivaa olla mukana koko toimialaa koskevassa merkittävässä muutoksessa ja tekemässä sitä yhdessä kaikkien sidosryhmien kanssa.

Vaikka oppimista riittää, tuore toimitusjohtaja tuntee olevansa oikeassa paikassa.

–Alku on ollut todella mielenkiintoinen!

Vauhdikasta vapaa-aikaa

Annina asuu miehensä Tomi Tuomisen kanssa Lohjalla, vuonna 1947 rakennetussa puutalossa, jota he laittavat pikkuhiljaa omannäköisekseen. Tomi Tuominen tekee työksensä MTV3:lle

rallilähetyksiä ja harrastaa myös musiikkia. Pariskunta tapasi Lohjan teatterissa vuonna 2016 My Fair Lady -musikaalissa.

Tuomisilla on yhteinen bändi. Kotona on studio ja uusi levy on tulossa. Anninalla on myös pari muuta bändiprojektia. Viime syksynä Tuomiset olivat isoissa rooleissa Lohjan teatterin Bonnie ja Clyde -musikaalissa.

Tuomisten elämä pyörii musiikin ja työn parissa. Heidät saattaa löytää myös lenkki-

polulta. Lohjalla ja mökkimaisemissa Lapissa Pyhällä on erinomaiset mahdollisuudet hiihtää, vaeltaa ja maastopyöräillä.

Perheeseen kuuluu myös Tomin Nanette-tytär sekä 17-vuotiaat Pyhä Birma -kissat Elsa ja Elmo, serkukset samalta kasvattajalta. •

Tuomisten kotiaibumi

5